

oratio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris : ubi venitur ut conficiátur veneráble Sacraméntum, jam non suis sermonibus sacérdos, sed útitur sermonibus Christi.

R. Cœnantibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discíplis suis. et ait : * Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum. **ŷ.** Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum.

Lectio v.

ERGÓ sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi ? Nempe is, quo facta sunt ónnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum : jussit Dóminus, et facta est terra : jussit Dóminus, et facta sunt mária : jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta

vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant, quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur ? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem : Ipse dixit, et facta sunt : ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam ; non erat corpus Christi ante consecratió-nem : sed post consecratió-nem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est : ipse mandávit, et creátum est.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávít, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine : * Hoc fácite in meam commemoratió-nem. **ŷ.** Memória memor ero, et tabescet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratió-nem.

Lectio vj. Cap. 5.

JAM redi mecum ad propositi-
nem meam. Magnum quidem
et veneráble, quod manna Ju-

dæis pluit e cœlo. Sed intèllige quid est àmplius, manna de cœlo, an Corpus Christi ? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deínde, manna qui manducávit, mórtuus est : qui manducáverit hoc Corpus, fiet ei remíssio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otíose, cum accipis, tu dicis, Amen ; jam in spírítu cónfitens quod accípias Corpus Christi. Dicit tibi sacerdos, Corpus Christi ; et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénde : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**lória

Patri, et Fílio, et Spírítui sancto. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homília sancti Hiláarii Epíscopi.

Lib. 8. de Trinitate ante medium.

Non est humano, aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum : Quæ scripta sunt, legámus : et quæ legérimus, intelligámus, et tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo dícimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait : Caro mea, vere est esca ; et sanguis meus, vere est potus. Qui

edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigendi locus.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem,
* In me manet, et ego in eo. **V.**
Non est alia natio tam grandis,
quæ habeat deos appropinquantes
sibi, sicut Deus noster adest
nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

NUNC enim et ipsius Domini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per

sacramentum communicatæ carnis et sanguinis simus, ipse testatur dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me videbitis: quoniam ego vivo, et vos vivetis: quoniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. Et qui manducat me, vivet propter me. **G**loria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Et qui manducat me, vivet propter me.

Lectio ix.

QUOD autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam

súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacramentuñ supérius jam docúerat, dicens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem : et qui mandúcat meam carnem et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem : et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Ad Vesperas, omnia ut in primis Vesperis Festi, pag. 5.

FERIA QUINTA.

Octava Corporis Christi.

In primo Nocturno omnia dicuntur sicut in die Festi, supra. 35.

In secundo Nocturno.

Sermo Beáti Cyrílli Epíscopi Jerosolymítáni.

Lectio iv. Catech. mystag. 4.

IPSA beáti Pauli doctrína abúnde suffícere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse

enim modo clamábat, quod in nocte, qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens, fregit, et dedit discíplis suis, dicens : Accípите, et manducáte : hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit : Accípите, et bíbite : hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit, ac díxerit, Hoc est corpus meum, quis audébit deinceps ambígere ? Et cum idem ipse tam asseveránte díxerit, Hic est sanguis meus : quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sanguíne ?

℣. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discíplis suis, et ait : * Accípите, et comédите : Hoc est corpus meum. *℣.* Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accípите, et comédите : Hoc est corpus meum.

Lectio v.

AQUAM olim in vinum convertit in Cana Galilææ : quod habet quamdam cum sanguine propinquitatem : et eum parum dignum existimabimus, cui credamus quod vinum in sanguinem transmutarit? Ad eas nuptias, quibus corpora copulantur, vocatus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum : et non multo magis sic eum corpus et sanguinem suum fruenda nobis donasse persuasum firmiter habebimus, ut ea cum omni certitudine tamquam corpus ipsius et sanguinem sumamus? Nam in specie panis dat nobis corpus, et in specie vini dat nobis sanguinem : ut cum sumpseris, gustes corpus et sanguinem Christi, factus ejusdem corporis et sanguinis particeps. Sic enim efficiamur Christiferi, hoc est, Christum in corporibus nostris ferentes, cum corpus ejus et Sanguinem in membra nostra

recipimus : sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ consortes reddimur.

g. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine : * Hoc fácite in meam commemoratióem. **v.** Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratióem.

Lectio vj.

OLIM cum Judæis Christus disserens : Nisi manducaveritis inquit, carnem meam et biberitis meum sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fuerant, non spiritaliter accepissent, offensi abiérunt retro : putábant enim, quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant et in veteri Testaménto panes propositionis : verum illi cum fuerint veteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero Testaménto, panis est

coeléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctificant. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum : corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam etiámsi sensus illud tibi renúnciat, fides tamen te confírmnet. Ne júdices rem ex gustu ; sed te citra ullam dubitátióem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fieres.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **R.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénderi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**loria Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrilli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joann. cap. 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commisceat necesse est : sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæum compé-

ries. Símile est, inquit, regnum cœlorum fermento, quod accéptum abscondit mûlier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat : sic párvula benedictio totum hóminem in seípsam átrahit, et sua grátia replet ; et hoc modo in nobis Christus manet ; et nos in Christo.

R. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem
* In me manet, et ego in eo. **V.**
Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

Nos vero, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus : caveamúsque ne loco láquei damnósam religióne diábolus nobis præténdat. Recte, inquit,

dicis : scriptum tamen esse non ignorámus, júdicium sibi comédere atque bibere illum, qui de pane cómedit, et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo te ipsum ófferes? Nam si peccándo indígus es, et peccáre non désinis, (quis enim delícta intélligit?secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui mandúcat me, vivet propter me. **G**lória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Et qui mandúcat me, vivet propter me.

Lectio ix.

QUARE pias quæso cogitatiónes suscípias, studiósè sanctéque

vivas, et benedictionem participes : quæ, mihi crede, non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævièntem membrorum nostrorum legem : pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægròtos curat, collisos redintegrat : et sicut pastor bonus qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.

FESTA SANCTORUM

quæ infra Octavam SS. Corporis Christi occurrere possunt.

DIE XXV. MAJI.

*S. Gregorii VII, Papæ Conf.
Duplex.*

*Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) præter sequentia.
Oratio.*

DEUS, in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium, Confessorem tuum atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate virtute constantiæ roborasti : da nobis, ejus exemplo et intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

Deinde fit com. S. Urbani, Papæ et Mart. Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.